

[Forsvarsministeren]

nem folketinget, og regeringen kan derfor fortsat ikke støtte det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Vi vil fortsat være opmærksomme på de muligheder, der er for den størst mulige åbenhed, så meget desto mere som forsvars- og sikkerhedspolitiske spørgsmål har en langt stærkere placering i debatten i dag end for blot nogle år siden.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Blot af hensyn til debattens klarhed vil jeg gerne takke ministeren, fordi vi nu, så vidt jeg kan erindre det fra debatterne om FOFA-spørgsmålet, for første gang får helt præcist oplyst, hvad det var, der skete på det ambassadørmøde. Ministeren benytter udtrykket »godkendende«. Der er nogle, der har forsøgt at lægge slør over, hvad der egentlig skete. Desværre skete der det, som ministeren nu i dag klart har bekræftet: der skete en godkendelse.

Nu har vi et forslag under behandling, og det forslag kan så indebære, at hele det spørgsmål kan komme op igen, således at en endelig godkendelse i forbindelse med den samlede konceptramme ikke finder sted. Men jeg takker altså for, at vi nu har fået det præciseret, så den forplumring omkring dette spørgsmål, der har været i debatten, i hvert fald er bortfjernet.

Så er der spørgsmålet, om vi skal kalde det en vejledning eller en doktrin. Det har vi hver sin opfattelse af. Det synes jeg så vi skulle lade ligge i forbindelse med debatten her i dag.

Forsvarsministeren (Engell):

Nu det spørgsmål bliver bragt frem, skal jeg blot for helt at tydeliggøre det sige, at der er intet, der adskiller det, jeg sagde ved denne lejlighed, og det, jeg sagde under den tidligere debat, vi havde om dette spørgsmål. Der er tale om, at FOFA er blevet tiltrådt dernede, så den vil indgå i de videre drøftelser, og at vi altså får en samlet vurdering af det samlede rammemæssige konceptgrundlag; en sådan drøftelse vil komme på et senere tidspunkt. Det er helt i overensstemmelse med, hvad der blev sagt, da vi havde diskussionen om FOFA her i folketinget for nylig.

Det vil hr. Albrechtsen også kunne se, hvis han kigger efter i folketingets forhandlinger.

Knud Damgaard (S):

Regeringen fører generelt en politik, som mange mener i stigende grad går på recepten: enhver er sin egen lykkes smed.

Vi er klart modstandere af denne recept, når det gælder forholdet til borgerne, herunder ikke mindst de svageste i samfundet. Vi er, når det gælder adskillelsen af den lovgivende og den udøvende virksomhed, tilhængere af, at en hvilken som helst regering er sin egen lykkes smed, når det gælder om at finde nødvendig opbakning for dens udøvende virksomhed. Dette er naturligvis ikke mindst af betydning i vort land, hvor vi har måttet etablere mindretalsregeringer som det mest normale.

Vi er overbeviste om, at man med dette forslag er på vej til at udviske skellet mellem den lovgivende og den udøvende myndighed, og det har vi intet ønske om at medvirke til. Regeringen må stå til ansvar for sine handlinger, dvs. ad normale parlamentariske veje sikre sig flertal for sine afgørelser. Hvis ikke det sker, foreligger der et klart ministeransvar i de sager, det må dreje sig om.

Vi er overbeviste om, at det må være muligt at opnå kendskab til udviklingen i NATO og de praktiske forhold, som planlægges i Bruxelles. I den internationale presse kan man i de allerfleste tilfælde få kendskab til de nye ideer og forslag, før de bringes til udførelse. Det må beklages, at vi i Danmark har en alt for stærk tendens til, at oplysninger af den karakter klassificeres som fortrolige. Det giver selvsagt en meget stærk uigenomsigtighed for de politiske beslutningstagere. Det burde nok ændres, og jeg håber, at ministeren på den givne foranledning vil prøve at kigge på disse forhold.

Men hvis man følger med, kan enhver parlamentarisk gruppe eller for den sags skyld ethvert medlem få mulighed for at stille de spørgsmål, som man finder nødvendige, samt tage bestik af, under hvilken form man ønsker at behandle dem. Det tror vi er det vigtigste og, når alt kommer til alt, det vigtigste i forhold til de problemer, der kan opstå i administrationen af en regeringsvirksomhed. Det gælder naturligvis også problemer knyttet til NATO.